

forhold, at selv chefen for USA's våbeninspektører nu indrømmer, at grundlaget for krigen var forkert, giver anledning til en kolossalt stor debat i USA, i England, i resten af verden. Men i det her Folketing er det tilsyneladende umuligt at få et svar fra den statsminister, der har været en af de mest villige deltagere i koalitionen af villige omkring Irakkrigen.

Jeg har tidligere i dag bedt statsministeren om at forholde sig til de nye oplysninger. Jeg har bedt statsministeren om at udvise bare en lille smule af det samme format som Tony Blair og give den danske befolkning en undskyldning, når det nu viser sig, at de her oplysninger var forkerte. Der kom intet. Der kom intet ud af munden på statsministeren. Svaret var tavshed, tavshed, tavshed. Vil det fortsat være sådan?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige klart og tydeligt, at jeg beklager lige så meget, som jeg tror alle andre beklager det, at de efterretningsoplysninger, der lå fra britiske og amerikanske efterretningstjenester forud for Irakkrigen, har vist sig at være forkerte eller ikke retvisende, hvordan man nu vil udtrykke det. Det beklager jeg selvfølgelig lige så meget som andre.

Men jeg vil gerne gentage, og jeg vil gerne understrege, at det grundlag, hvorpå vi besluttede at gå med i den internationale koalition, var et andet. Det var, at Saddam Hussein gentagne gange har tilsidesat de beslutninger, der er truffet i FN's Sikkerhedsråd; det måtte have en konsekvens, og derfor gik vi med. Det har vi lagt fuldstændig åbent og fuldstændig klart frem i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren ved jo, at det her ikke holder vand. Statsministeren ved, at den danske befolkning ikke kan tage det alvorligt, når den danske regering har en helt, helt anden begrundelse, sin helt egen hjemmestrikkede begrundelse, i forhold til hvad man har i andre lande. Det er jo utroværdigt, det holder ingen steder, og det ved statsministeren også ganske udmærket.

Kl. 21.45

Jeg hørte i talen, at statsministeren var meget optaget af Freud. Sigmund Freud beskæftigede sig meget med det, han kaldte fortrængning. Hvis man i al evighed fortrænger et problem, får man på et tidspunkt en psykisk lidelse. Jeg er

overbevist om, at den fortrængning, som denne her regering kører i forhold til Irakkrigen, vil give denne her regering meget, meget store problemer.

De danske vælgere ved jo godt, at det var en stor beslutning. De danske vælgere ved jo efterhånden godt, at det, der blev sagt, var løgn, de danske vælgere ved jo godt, at statsministerens hjemmestrikkede begrundelse er utroværdig, de danske vælgere kunne godt ønske sig bare et minimum af et politisk format fra den danske statsminister. Hvad får vi? Vi får fedteri, hjemmestrikkede forklaringer, intet som helst.

Jeg må sige, at de her besvarelser viser lidt om denne her regering, de viser noget om denne her statsminister.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at også i den her folketingssamling gælder det, at når den røde lampe lyser, så er taletiden opbrugt.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Sandheden er jo, at fuldstændig ligegyldigt, hvad jeg svarer, så vil hr. Holger K. Nielsen altid sige, at det er mangel på format, og at det er utilfredsstillende, for nu at bruge den mildere skala af, hvad hr. Holger K. Nielsen vil sige om mig og om regeringen. Så det vil aldrig nogen sinde være muligt at tilfredsstille hr. Holger K. Nielsen.

Når vi nu taler om fortrængning, så må man jo sige, at det må være forfærdeligt for hr. Holger K. Nielsen at prøve hele tiden at fortrænge den kendsgerning, at hvis det internationale samfund nu havde lyttet til hr. Holger K. Nielsen, så ville Saddam Hussein stadig sidde som diktator i Bagdad. Hr. Holger K. Nielsen har travlt med altid at bedyre, at han er så glad for, at Saddam Hussein er væk – for det må alle mennesker selvfølgelig være – men kendsgerningen er bare, at hr. Holger K. Nielsen fortrænger det faktum, at hvis man havde lyttet til hr. Holger K. Nielsen, så sad Saddam Hussein stadig ved magten i Bagdad og undertrykte sit folk.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Statsministeren var inde på, at det var statsministerens opgave at skabe tryghed for de offentligt ansatte, og at oppositionen var ude på at skabe det modsatte. Der må jeg så sige, at nu har statsministeren en meget stor chance for at give den